

Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares
(Analir) ym.

vastaan

Administración General del Estado

(Tribunal Supremo esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Palvelujen vapaa liikkuvuus — Meriliikenteen kabotaasi — Hallinnollisen ennakkoluvan myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevat edellytykset — Julkisen palvelun veloitteiden asettamiseen ja julkista palvelua koskevaan sopimukseen liittyvien menettelytapojen päällekkäinen soveltaminen

Julkisasiamies J. Mischon ratkaisuehdotus 30.11.2000	I-1274
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20.2.2001	I-1295

Tuomion tiivistelmä

1. *Liikenne — Meriliikenne — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Säännölliset merikabotaasipalvelut — Hallinnollisen ennakkoluvan asettaminen edellytykseksi — Kyseisen luvan saamista ja voimassa pitämistä koskeva sellainen edellytys, jonka avulla voidaan valvoa laivanvarustajan vakavaraisuutta — Sallittavuuden edellytykset (Neuvoston asetuksen N:o 3577/92 1 ja 4 artikla)*

2. *Liikenne — Meriliikenne — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Säännölliset merikabotaasipalvelut — Julkisen palvelun velvoitteet ja julkista palvelua koskevat sopimukset — Kyseisten menettelytapojen päällekkäinen soveltaminen — Sallittavuuden edellytykset*

(*Newoston asetuksen N:o 3577/92 2 artiklan 3 kohta ja 4 artiklan 1 kohta*)

1. Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) annetun asetuksen N:o 3577/92 4 ja 1 artiklassa yhdessä tarkasteltuina sallitaan se, että edellytykseksi säännöllisten merikabotaasipalvelujen tarjoamiselle saarille, saarilta sekä niiden välillä asetetaan hallinnollinen ennakkolupa, ainoastaan, jos

— voidaan osoittaa, että on olemassa julkista palvelua koskeva todellinen tarve sen takia, että vapaassa kilpailutilanteessa säännölliset kuljetuspalvelut jäisivät riittämättömiksi

— voidaan myös osoittaa, että kyseinen hallinnollinen ennakkolupajärjestelmä on tarpeellinen ja oikeassa suhteessa tavoitteeseensa nähden

— tällainen järjestelmä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka ovat syrjimättömiä ja jotka ovat etukäteen asianomaisten yritysten tiedossa.

Yhteisön oikeuden mukaan jäsenvaltio voi lisäksi sisällyttää sellaisen hallinnollisen ennakkoluvan myöntämistä ja voimassa pitämistä koskeviin edellytyksiin, jolla yhteisön laivanvarustajalle asetetaan julkisen palvelun velvoitteita, edellytyksen, jonka avulla on mahdollista arvioida kyseisen laivanvarustajan vakavaraisuutta, kuten vaatimuksen siitä, että laivanvarustaja on maksanut veroihin tai sosiaaliturvamaksuihin liittyvät velkansa, mikä antaa näin ollen mainitulle jäsenvaltiolle mahdollisuuden valvoa kyseisen laivanvarustajan ”palvelun tarjoamisen kapasiteettia”, edellyttäen, että kyseistä edellytystä sovelletaan ketään syrjimättä.

(ks. 40 ja 51 kohta sekä tuomiolauselman 1—2 kohta)

2. Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) annetun asetuksen N:o 3577/92 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä sallitaan jäsenvaltion asettaa meriliikenneyrityksille julkisen palvelun velvoitteita saman laivalinjan tai -reitin osalta ja

tehdä päällekkäisellä tavalla muiden yritysten kanssa kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja julkista palvelua koskevia sopimuksia osallistumisesta samaan säännölliseen liikenteeseen saarille, saarilta sekä niiden välillä, edellyttäen, että voidaan osoittaa julkista palvelua koskeva todellinen tarve, että kyseinen päällekkäinen soveltaminen toteutetaan

ketään syrjimättä ja että se on oikeutettu suhteessa yleistä etua koskevaan tavoitteeseen.

(ks. 71 kohta sekä tuomiolauselman 3 kohta)